

Bencsik András: Micsoda 25 év volt!

2014 június 23. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

...Temetéssel kezdődött... az oroszok menjenek haza, egy fiatal srác, a Fidesz elnöke mondta, hallottatok?... ez nem igaz, ki merte mondani... jaj, ebből nagy balhé lesz, ezt a Párt nem fogja tenni, ez azért sok volt... dehogy volt sok, végre ki kellett mondani... uramisten, vége a kommunizmusnak!...

...na ne túlozzunk, azért az nem megy ilyen könnyen... istenem, de boldog vagyok, hogy ezt megértem... És elrepült

25 év.

A világ hatalmasat változott. A kétpólusú világrendből 25 évvel ezelőtt kiolvadt az anód, így a katód, mely többek között a Coca-Colát, a jeanszt, a rock'n rollt és John Rambót adta a világnak, átvéve az irányítást, egypólusúvá tette a világot. A folyamat azonban nem állt meg, mivel a létezés képtelen egy pólussal fennmaradni. A biológiai fennmaradás elengedhetetlen feltétele a kétpólusúság, a hím és a nő, a pozitív és a negatív, a kiáramló és a befogadó egyensúlya, ami a társadalmakra, a civilizációra is igaz, ezért a második pólus jogáért folyó versenybe egyre több régió nevez be. Ma úgy tetszik, a folyamat eredménye nem egy új kétpólusú világrend lesz, hanem inkább egy olyan multikulturális, sokpólusú világberendezkedés, ahol dipólusok rendszere jön létre, s ezek hatása majd kiegyenlíti egymást. Sok anód és sok katód, mint ahogy sok férfi és sok nő van, de még sincs káosz a létezésben.

Mindez 25 éve kezdődött egy fájdalmas újratemetéssel. Valaki azt mondta akkor, érezhet-e önróniával és öngúnyjal, hogy a magyarok újratemetéseken emlékeznek meg a történelmükről, mert túl sok a temetetlen halott, túl sok a ki nem mondhatott igazság, túl sok a bensszakadt fájdalom. És valóban, később Horthy Miklóst is újratemetjük, és az is korszakhatár volt...

Ez volt azonban a legfontosabb, ez az ünnepség 25 éve, a budapesti Hősök terén. Ez a különleges, kegyelemmel teli pillanat választotta el a hullaszagú kései kádárizmust – amikor már nem hitt senki semmiben, de még nem reménykedett senki valamiben – az újjászületés ellentmondásos, keserves és fájdalmas korszakától. Istenem, milyen kegyetlen 25 év volt! Aki hitt a megújulásban, fájdalmasan csalódott. Aki nulláról akarta kezdeni, mert égette lelkét az Illyés Gyula által meggyújtott mondat, hogy zsarnokságban mindenki szem a láncban, aki lelkiismeret-furdalást érzett, amiért akarata ellenére áldozatnak született egy hazug, hamis, szürke világba, az a boldog pillanat eloszlását követően fájdalmasan csalódott. A posztkommunizmus 25 éve bizonyos értelemben rosszabb volt, mint a rothadó szocializmus, mert abban még nem volt illúzió, abban még nem reménykedett senki a jó eljöttét illetően, de amikor eljött a jó és kiderült róla, hogy főleg a rosszaknak, az ügyeskedőknek kedvez, akkor az kétszeresen fájdalmas csalódás volt. Húsz éven át volt rossz demokratának lenni, de megérte mégis, mert ami nem öl meg, az megerősít.

A 25-ből 20 évnek kellett eltelnie, hogy a lelkekben megérjen a megtisztulás akarata, az a szent vágy és akarat, a forradalom, ami 1989. június 16-án a Hősök terén látomásként megfogalmazódott. Magyarország átlépte a posztkommunizmus korszakát, megtisztult és fölemelkedett. Fölemelte a fejét és meglátta a világot, és a világ is meglátta Magyarországot. Valahogy el kellett kezdeni, és jól kezdtük el: ezért tudtuk végigcsinálni a 25 évet, ezért bírtuk ki, ezért nem fogyott el a hitünk, és ezt ünnepeltük jogosan a Függetlenség Napján, mert megszenvedtünk és megküzdöttünk érte.

Demokrata, 2014/25. szám, június 18.

Bencsik András - demokrata.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló